Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • duben - červen 2018 • Cena 20,- Kč

Příjemný koncertní podvečer v kostele

Nepatřím k pravidelným návštěvníkům Facebooku, pročítám ho jen párkrát týdně, ale občas mi připomene něčí narozeniny nebo nabídne hezkou akci. A někdy mne někdo skrz něj na něco pozve. Jsem hudebník, tak to většinou bývají koncerty, jenže často v Praze, Vídni a jiných místech - ne zrovna blízkých Havířovu. A najednou v noci pozvánka: Beata Hlavenková Vás pozvala na událost konanou v Havířově... Dnes... (pozvání přišlo po půlnoci) a v našem kostele. Paráda! Jak dlouho jsme se neviděly? Skoro 25 let, to je čtvrt století! Studovaly jsme spolu na konzervatoři, Beatka skladbu a k tomu klavír. Vždycky měla úsměv na tváři, chuť dělat dobrou muziku a nenechala se nikdy uspat na vavřínech. Šla svou cestou, ne zrovna lehkou, ale poctivou, muzikantskou. Po konzervatoři dokončila studia na univerzitě na Berklee College of Music v Massachusetts v oboru kompozice, jazzová kompozice a aranžování. Hrála jazz, dělala vlastní tvorbu, spolupracovala s Lenkou Dusilovou, Yvonne Sanchez, Katkau Šarkozi, Ondřejem Konrádem, Vertigo Quintetem, Davidem Dorůžkou, Benediktou, Toxique, Triny, Leonou Prokopcovou, Ondřejem Rumlem, Davidem Kollerem a dalšími, pro hudebníky známými jmény, nahrávala CD. Své zkušenosti také zúročila jako pedagog na Konzervatoři J. Ježka v Praze a nyní vyučuje v Praze na New York University. Ale hlavně skládá a koncertuje. Jedním z jejich posledních počinů je filmová hudba k filmu Dukla 61, který nedávno odvysílala TV. A hudba k němu byla, musím uznat, velmi sugestivní a přesvědčivá, přitom nevtíravá, ale zároveň v krátkém úseku vše vyjadřující. A právě tato zazněla spolu s její další tvorbou právě na koncertě 4. května v kostele SCEAV v Havířově – Bludovicích, který je znám svými kulturními projekty již řadu let. Akci pořádalo ústředí naší církve, účastnil se jí také biskup Tomáš Tyrlík. Koncert se mohl konat také díky podpoře Ministerstva kultury. A tak jsme mohli slyšet nejen příjemnou hudbu, zpěv a interpretaci, ale dozvědět se o jedné skromné osobě z našich řad, která, přestože je držitelkou několika ocenění jako je třeba ocenění Anděl, nezůstala spát na vavřínech, ale má potřebu rozdávat radost do našich srdcí. Mimochodem, víte, že je autorkou liturgie, která vyšla roku 2005 v *Evangelickém kancionálu* pro luterské církve ve Slezsku? A tak zase někdy příště se budeme u nás v Havířově těšit na další příjemná hudební setkání.

- Halina Františáková

Uroczystość egzaminu i konfirmacji w naszym zborze

W naszym Zborze, uroczystość Konfirmacji ma miejsce corocznie i jest wydarzeniem bardzo doniosłym, ponieważ chodzi o przyjęcie do grona nowych członków Kościoła i złożenie przez nich przysięgi wierności Bogu i Kościołowi. W tym roku miała ona miejsce w niedzielę 27 maja na uroczystym nabożeństwie. Uroczystość ta zwieńczyła okres rocznego przygotowania czwórki młodzieży, prowadzonego na piątkowych spotkaniach. Obchody konfirmacji poprzedzał również egzamin, który miał miejsce podczas nabożeństwa trzy tygodnie wcześniej, 6 maja w Niedzielę rodziny.

Do grona tegorocznych konfirmantów należeli: **Adéla Zegzulková**, **Veronika Ptaková**, **Lucie Mitovová** a **Jaromír Hekera**.

Piątkowe spotkania prowadził pastor ThLic. Vladislav Volný, Th.D. Młodzież nauczyła się wiele nowych rzeczy, a na egzaminie odpowiadali na pytania z zakresu Bibli i życia Jezusa Chrystusa.

4 konfirmanci – 4 ewangeliści

Tematami tegorocznego egzaminu była Ewangelia św. Mateusza, którą przedstawiła Lucie Mitovová, Ewangelia św. Marka, którą przedstawiła Adéla Zegzulková, Ewangelia św. Łukasza, którą przedstawła Veronika Ptaková i Ewangelia św. Marka, którą przedstawił Jaromír Hekera. Wszyscy konfirmanci wykazali dużą wiedzę z zakresu Biblii i historii. Widać, że podchodzili do nauki z dużą odpowiedzialnością.

Uroczystość Konfirmacji polega na osobistym potwierdzeniu Chrztu Świętego oraz wyrażeniu woli świadomej przynależności do Kościoła. Podczas nabożeństwa, młodzież po raz pierwszy przystąpiła do Sakramentu Ołtarza i została włączona w grono wiernych Kościoła, którym przysługują pełne prawa. Nabożeństwo było naprawdę bardzo uroczyste. Rozpoczęło się procesjonalnym wejściem, podczas którego Pastor oraz prezbiterowie wprowadzili młodzież do kościoła. Po kazaniu i liturgii, konfirmanci potwierdzili sakrament Chrztu Świetego, po czym wypowiedzieli słowa podziękowania pastorowi, rodzicom, rodzicom chrzestnym i Zborowi, za prowadzenie

w dotychczasowej drodze oraz pani pastorowej za przygotowanie piosenek. Następnie Pastor przyjął od młodzieży przyżeczenie wierności kościołowi i błogosławiąc im, przyjął każdego z konfirmantów do grona pełnoprawnych wiernych.

Konfirmacja - spojrzenie w przeszłość

Cała uroczystość była upiększona wieloma pieśniami zaśpiewanymi przez konfirmantów, chór Laudate, dzieci ze szkółki niedzielnej i młodzież.

Bardzo ważną częścią uroczystego nabożeństwa była Komunia Święta. Jako pierwsi, do Komunii Św. Podeszli konfirmanci, po nich – ich rodzice, rodzice chrzestni i inni krewni, a później pozostali uczestniczący w nabożeństwie.

Kurator naszego zboru pan Karol Klimsza złożył życzenia Błogosławieństwa Bożego w imieniu swym, prezbiterów i całego Zboru. Z życzeniami przyszli również członkowie naszej Młodzieży oraz zaprosili konfirmantów na cotygodniowe spotkania.

Niechaj tej grupie młodych ludzi Pan Bóg błogosławi i prowadzi na każdym kroku.

- Halina Hekera i Wanda Grudzińska

Kázání pronesené pastorem Vladislavem Volným u příležitosti Konfirmace dne 27. května 2018

Máte rádi deskové hry? Agricola, Bang!, Pán prstenů? Přiznám se, že to není úplně můj šálek čaje. Ale s blížícími se prázdninami je mi jasné, že členové naší rodiny si opět nenechají ujít příležitost, aby se posadili k jednomu stolu a trávili při některé z deskových her 20 minut, ale třeba i dvě hodiny.

Když byl náš nejmladší syn Matyáš vloni nemocný, musel zůstat v klidovém režimu. Ale kdo vydrží v posteli celý den? Proto jsem se nechal přemluvit ke karetní hře Pán prstenů, abychom si zpříjemnili čas. Syn se dostatečně snažil seznámit mě s nejzákladnějších pravidly, ale zabralo to téměř půl hodiny: karty hrdinů, karty hráčů, karty setkání, karty výprav, žetony zranění, žetony pokroku, žetony zdrojů atd. Pokud si dobře vzpomínám, zahráli jsme si jednou, poté jsem psychicky zcela vyčerpán snědl oběd a po obědě jsem si díky extra silné kávě a loajalitě s nemocným synem zahrál hru ještě jednou. Od té doby už nikdy.

Mnoho lidí, kteří žijí kolem nás, se na křesťanství dívá jako na deskovou hru. Být křesťanem pro ně znamená osvojit si a hlavně pak dodržovat dlouhý a komplikovaný seznam pravidel, která jsou možná tu a tam rozumná, ale určitě ne životně důležitá. Čas od času se nechají k tomuto životnímu experimentu přemluvit – například u příležitosti konfirmace – ale brzy hledají důvod, jak se omluvit a pokud možno z kostela zmizet.

Tyto souvislosti mi docházejí s dalšími a dalšími ročníky konfirmandů. Skutečně nejde o to, aby se dospívající mládež v průběhu konfirmační přípravy seznámila s 90% všech pravidel, která se vztahují ke křesťanství. **Křesťanství, to nejsou pravidla, to je setkání**. Proto se letošní skupina mnohem více setkávala se svými staršími kamarády – dorostenci. Šlo nám o navázání přátelství, nikoli o vědomosti, které si člověk osvojuje rád, stačí, když v tom vidí smysl. Když to shrnu, to první, čemu budete nejen vy konfirmandi čelit je, že **víra není pro život důležitá**. Možná to není špatná volnočasová aktivita, je zdarma (!), ale kdo chce zakusit skutečný adrenalin, asi bude muset hledat jiné vyžití. Rád bych zmínil ještě další důvod, proč bude vaše přítomnost na dorostu či v kostele vystavována nelichotivým komentářům. Kromě toho, že je křesťanství považováno za zbytečné, bývá také označováno za extrémní a fanatické. Fanatismus je strašidlo, které obchází naši kulturu stále více. Fanatičtí jsou bojovníci tzv. Islámského státu. Fanatičtí jsou teroristé, kteří nechávají vybuchovat bomby na letištích, v metrech, kostelích. Pomatení fanatici vstupují do škol, aby tam stříleli do studentů a vyučujících. Extrémní jsou požadavky Evropské unie, např. v současné době tolik diskutovaný *General Data Protection Regulation*, zkráceně GDPR. Hysterie se spustí okamžitě, máme-li do činění s něčím novým, dosud nepoznaným, o čem máme jen útržkovité informace, navíc z neověřených zdrojů. Chodit každý pátek na dorost? Fanatismus! Zúčastňovat se pravidelně nedělní bohoslužby? To je extrém! Číst si doma Bibli? Fanatismus! Modlit se nejen o sebe, ale i za druhé? Fanatismus! Snažit se druhé získat pro křesťanství? Extrém!

Milí rodiče a prarodiče. Neexistuje něco jako neutrální výchova. Prostředí, v němž vyrůstají naše děti má vždy nějaká pravidla, řídí se nějakými prioritami, něco toleruje, něco prosazuje, něco zakazuje. Naše děti již od nejútlejšího věku vdechují atmosféru našeho domova. A jsou touto atmosférou ovlivněné více, než si myslíme my a než oni sami připouštějí. Jestli někdo posuzuje jako fanatismus, že jeho dítě chodí každý pátek do zdravého křesťanského prostředí, pak bych chtěl vidět, jakou celoživotní alternativu chceme dítěti nabídnout? Zdůrazňuji: celoživotní smysluplnou aktivitu – nikoli zálibu, kterou lze praktikovat do určitého věku, v horším případě do té doby, než dojde k nějakému zranění.

Bardzo dobrze rozumiem ludzi, którzy się nudzą w kościele. Rozumiem, że można się nudzić, kiedy przychodzi się około 50 razy do teatru rocznie i ciągle jest ta sama sztuka.

W kościele tak naprawdę mamy ciągle ten sam scenariusz, różni się on czasem tylko zmianami kolorów, różni się ścieżką dźwiękową, soundtrack organowy jest w ciągu roku trochę inny, tak samo minimalnie różni się zmianami aktorów na scenie.

Nuda jest coś, co najbardziej odpycha ludzi od kościoła. I tj. realny problem. Znam dziesiątki ludzi, którzy dlatego, że się nudzili w kościele, odeszli z kościoła. Przestali chodzić do kościoła i w jakiś sposób też ztracili wiarę.

Aby nie nudzić się na nabożeństwie jest jeden i tylko jeden warunek. Na początku czytaliśmy fragment z Ewangelii Łukasza, kiedy po Zmartwychwstaniu uczniowie idą do Emaus, spotykają Pana Jezusa, i ten fragment kończy się w bardzo ciekawych słowach. Ci dwaj uczniowie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam znaleźli zgromadzonych jedenastu i innych z nimi, którzy mówili: Pan prawdziwie zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi.

I ukazał się Szymonowi. Wydaje mi się, że tj. jedno z najważniejszych spotkań, jakie dokonało się w chrześcijaństwie w ciągu ostatnich dwuch tysięcy lat. Spotkanie Piotra z Jezusem Zmartwychwstałym. Wiadomo, że Piotr przedtem zdradził Jezusa. To musiało być niesamowite spotkanie.

Od tego, czy my przeżyliśmy takie spotkanie jak Piotr wtedy, będzie zależało, czy się będziemy nudzić nie tylko na nabożeństwie, ale wogóle w wierze. Bo w naszej wierze nie ma nic ciekawego oprócz Boga. Od tego jedynego najważniejszego spotkania wszystko w naszym chrześcijańskim życiu zależy. Czy mamy żywą wiarę, czy mamy żywą nadzieję, żywą miłość. I to jest spotkanie, w którym staję twarzą w twarz z Jezusem, który opowiada mi o moich grzechach. O tym wszystkim, co chciałem ukryć przed Nim, o tym, co mnie najbardziej od Niego oddziela. Opowiada mi o tym, co spotkał na dnie mojej odchłani.

To jest osobiste spotkanie ze Zmartwychwstałym, w którym On mi mówi, **że przyszedł do mnie, żeby mnie odnaleść**. I w tym momencie to się staje moją nową tożsamością.

Nie to, że mam takie i takie grzechy, nie to, że mam takie i takie uzależnienia, nie to, że zdraziełem siebie, zdradziłem innych, skrzywdziłem innego człowieka. Już nie to mnie definiuje, tylko to, że jestem człowiekiem drugiej szansy, którą otrzymałem osobiście od Zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa.

Zmartwychwstały mówi, że twoja największa katastrofa życiowa dla niego jest sposobem na ukształtowanie w tobie nowego człowieka. Nadanie ci nowej tożsamości.

Od dzisiaj będziesz **człowiekiem drugiej szansy** i tym będziesz żył: dzień, noc, poniedziałek, niedziela, świątek, piątek. Cały czas i to będzie nadawać sens twojemu życiu.

Drodzy konfirmanci, członkowie dorostu, prezbiterzy, rodzice, chrzestni rodzice, siostry i bracia. Szczególnie dzisiaj przychodzimy do kościoła, żeby świętować trzy rzeczy: 1. kim jestem, 2. kim jestem dla Boga i 3. kim jest Bóg dla mnie. Zadajmy sobie pytanie, czy ja chodzę do kościoła, żeby sobie przypomnieć, że jestem człowiekiem drugiej szansy? Bo tj. wielka historia, której mamy zaszczyt być częścią. Mamy zaszczyt stać przed Nim w niedziele i święta i dziękować.

Rozhovor s Lucií Mitovovou

Lucie Mitovová je 18letá studentka Střední umělecké školy v Ostravě. Ve školním roce 2017/2018 se rozhodla, že chce potvrdit svůj křest a slíbit věrnost bludovickému farnímu sboru. Lucii jsme položili několik otázek.

1. Známe Vás již od útlého dětství, protože jste jako malá navštěvovala společně s rodiči farní akce: Setkání s maminkami, oslavy Dne dětí a Mikulášské oslavy. Máte z těchto let nějakou vzpomínku?

Byla jsem v té době ještě hodně malá, ale ano. Matně si vzpomínám na Mikulášské oslavy, kdy jsme dostávali balíčky se sladkostmi za zpěv písničky či recitaci básně. Ovšem mou nejživější vzpomínkou z těchto let je, když při každé akci byl servírován výborný guláš. Jednou jsem se zúčastnila také tábora, který pořádal farní sbor, a z něj mám nejjasnější

vzpomínku, když mě kluci vystrašili v lese na stezce odvahy. Tuto vzpomínku jsem dokonce zvěčnila pastelkami na papír.

2. Co Vás přivedlo k tomu, abyste v tomto školním roce absolvovala konfirmační výuku? Jak jste se cítila mezi mladšími konfirmandy a jak se Vám líbí v dorostu?

Abych řekla pravdu, vůbec jsem nevěděla, do čeho jdu, co mám očekávat a o co vůbec jde. Přišla jsem především ze zvědavosti a za účelem, abych se něco nového dozvěděla. To, že bude nějaká závěrečná zkouška a slavnostní ukončení této výuky, jsem vůbec netušila a bylo to pro mě překvapením, ovšem mě to neodradilo, abych chodila dále.

Mladší spolukonfirmandé mi vůbec nevadili. Myslím si, že jsem mezi ně i celkem zapadla, jelikož mi lidé většinou tipují 14 let. Mezi tyto „tipovače“ patřil také i pan pastor Volný, kdy se na mě při prvním výukovém setkání v kostele váhavě podíval a pronesl větu, že jsme zde letos všichni konfirmandé ve věku od 12 do 14 let.

Za dorost jsem moc ráda, protože jsem díky němu potkala spoustu lidí, které jsem již roky neviděla, a také jsem díky němu poznala nové přátele, s nimiž můžu trávit čas a jezdit s nimi na výlety a různé akce.

3. Zkouška konfirmandů (6. května) a slavnostní konfirmace (27. května) byly pro všechny přítomné posluchače výjimečným zážitkem. Jak jste tyto slavnosti, které se Vás bezprostředně týkaly, vnímala?

Upřímně, ze zkoušky jsem byla nervózní, ale to jsem téměř vždy, když mám přesně dáno, co se ode mne očekává, ale myslím si, že nakonec dopadla výborně i co se týče ostatních konfirmandů.

Na samotné konfirmaci mě nejvíce potěšilo, že jsem se konečně zúčastnila Večeře Páně, při které jsem mohla ochutnat oplatek, neboť jsem si vždycky říkala, jak asi chutná.

Musím říci, že v obou případech jsem si užila neskutečnou pozornost, která mi byla věnována od přítomných.

4. V rámci Svatodušních svátků se konala vernisáž dětské tvorby. Mezi vystavovanými díly jsou i Vaše kresby. Povězte nám, jak dlouho se věnujete kreslení a zda se tento „koníček“ stane i Vaší budoucí profesí?

Kreslím od doby, co jsem se naučila držet v ruce tužku. V šesti letech jsem začala chodit do výtvarného kroužku, v devíti jsem nastoupila na základní uměleckou školu se zaměřením na výtvarný obor, který jsem studovala 7 let a nyní chodím na střední uměleckou školu, kde studuji grafický design se zaměřením na klasickou a počítačovou grafiku. Studium trvá celkem čtyři roky, k dokončení mi zbývá ještě rok. Dá se tedy říci, že výtvarné činnosti se věnuji celý život, avšak plánuji změnit obor, a to zcela. Chystám se studovat právo. Doufám, že v budoucnu se k výtvarné činnosti dostanu alespoň ve volných chvílích.

5. Blíží se konec školního roku. Máte nějaké plány na prázdniny? Co byste vzkázala bludovickému dorostu a našim sborovníkům?

O prázdninách pojedu na měsíc do lázní a další měsíc budu pracovat. Budu se také učit do školy a věřím, že si najdu volný čas i na setkání s přáteli a nějakou zábavu. Dělejte, co máte rádi a co Vás činí šťastnými. Brzy se zase uvidíme!

- Děkuji za rozhovor, Pavlína Volná

Vznik Bludovického sboru po Tolerančním patentu

Čtení na pokračování - 1. část

Obce Horní, Prostřední a Dolní Bludovice, Datyně, Životice, Horní, Prostřední a Dolní Suchá, Šumbark a Šenov ve své žádosti ze dne 15. 2. 1782 prosí o povolení vybudovat v Dolních Bludovicích na společné útraty modlitebnu, školu a byt pro pastora a učitele. Udávají počet 357 evangelických rodin. Povolení bylo uděleno dne 26. 3. 1782 a 18. 4. 1782 byl položen základní kámen modlitebny na pozemku darovaném majitelem panství a patronem sboru Johannem Tobiasem svobodným pánem z Durrenbergu (1728 - 1793). Posvěcení vykonali těšínští pastoři Christian Gottlieb Frolich a Johann Fabri. Přijel také majitel karvinského panství Johann hrabě Larisch (1738 - 1792).

Modlitebna měla půlválcový závěr (prostor kolem oltáře), takže připomínala apsidy katolických kostelů, což bylo v rozporu s tolerančními předpisy, stejně jako vchod směřující k veřejné cestě (to však chtěli evangelíci řešit stavbou školy naproti modlitebny). Vzhled modlitebny mohl zůstat zachován díky osobní intervenci manželky majitele panství Karolíny, která požádala o pomoc a přímluvu u úřadů svého bratra Erdmanna Radockého z Radoče. Stavba byla dokončena v roce 1783. V téže době byla naproti vchodu do modlitebny vybudována škola a vedle modlitebny fara.

V Dolních Bludovicích neměli z počátku na pastory štěstí. Daniel Wagner skončil v roce 1784 ve vězení, když byl odsouzen na doživotí za krvesmilstvo, měl dítě se svou vlastní sestrou, trest si odpykával v pevnosti Špilberk. Wagnera nahradil Ferdinard von Szeleczény, který předtím působil v Hrubé Lhotě. Nový pastor byl v roce 1794 kvůli nedůstojnému chování sesazen z úřadu a vykázán zpět do Uher.

Evangelíci z bludovického sboru byli ještě po celých šedesát let pohřbíváni na katolickém hřbitově. V roce 1843 získal sbor darem pole poblíž kostela a vybudoval vlastní hřbitov, nynější „Starý hřbitov“.
V roce 1852 se začala stavět nová fara a škola. Docházka dětí do školy nebyla pravidelná, děti

musely pomáhat ve svých rodinách. Svědčí o tom zápis z Bludovické evangelické školy za školní rok 1859/1860:

Školní docházka:

Pilná	Občasná	Celkem
291	412	703

V roce 1793 čítal sbor 421 rodin (2 042 osob), v roce 1836 měl již 3 526 duší v 637 rodinách.
V roce 1811 byli k bludovickému sboru přičleněni evangelíci ze Stonavy, Bartovic, Radvanic, Rychvaldu, Šenova, Václavovic, Vratimova, Orlové, Karviné a Těrlicka.

Johann Tobias svobodný pán z Durrenbergu (1728 - 1793)

V roce 1781 zakoupil na Těšínsku statek Dolní Bludovice a statek Životice. V roce 1789 se odstěhoval i s rodinou do pevnosti Ples (dnes Josefov) a do Dolních Bludovic dojížděl je zřídka. Když o čtyři roky později zemřel, odkázal bludovické panství své ženě Karolíně, která se do Bludovic vrátila. Po smrti Karolíny v roce 1816 byl majetek rozdělen mezi tři provdané dcery.

Počet členů sboru v roce 1794:

Obec	Rodiny	Osoby
Dolní Bludovice	209	979
Prostřední Bludovice	28	142
Horní Bludovice	8	38
Životice		76
Šumbark	18	89
Šenov	49	211
Dolní Suchá	31	159
Prostřední Suchá	41	243
Horní Suchá	21	105

Zpracoval *Rudolf Volný*, převzato z knihy Veroniky Tomášové *„Evangelíci na Těšínsku v toleranční období (1781 – 1861)“*.

Letnice

Rok co rok si připomínáme 3. nejdůležitější svátky v roce - *Letnice, seslání Ducha svatého*, označované spíše jako *Svatodušní svátky*. Slavíme je 50 dnů po Velikonocích a 10 dnů po Nanebevstoupení Páně. V naší církvi se v mnoha sborech konají dvoje bohoslužby, a to v neděli (Svatodušní neděle) a v pondělí (Svatodušní pondělí). Nahlédneme-li do knih s lidovou slovesností, zjistíme, že se s tímto křesťanským svátkem pojí některé lidové pranostiky, jež v minulosti sloužily jako předpověď určitých dnů a období. Některými pranostikami se lidé řídí dodnes. Seznamme se s některými svatodušními pranostikami, třeba je budeme považovat za moudré výpovědi:

O svatém Duše choď ještě v kožiše.
Na svatého Ducha nesvlékej kožicha.
Po svatém Duchu nezbavuj se kožichu.
Déšť o Letnicích – slunce na Boží tělo.
Na svatého Ducha bláto – bude laciné mláto.
Prší-li na svatého Ducha, jsou klepána žita.
Prší-li o svatém Duše, bývá po něm málo suše.
Na svatý Duch do vody buch!
Svatý Duch přinese plný pytel much.

Letnice letos připadly na 20. května 2018. Jejich výjimečnost podtrhnul v rámci bludovické odpolední slavnosti varhanní koncert významného českého varhaníka Ondřeje Muchy, který zahrál v našem kostele Dogmatické chorály Johanna Sebastiana Bacha. Tato skladba sestává z Preludia a fugy Es dur, zaznívající v úvodu (preludium) a závěru mše (fuga), prostřední část tvoří dalších osm samostatných skladeb: Kyrie, Gloria, Desatero přikázání, Credo, Otče náš, Křest, De Profundis a Večeře Páně.

Nám posluchačům se naskýtá otázka: Kdo je Ondřej Mucha? Seznamme se tedy blíže s tímto významným varhaníkem z Prostějova. Ondřej Mucha se již v 6 letech rozhodl, že se stane varhaníkem. Co jej k tomu vedlo? *Jeho babička hrávala na klavír u Vladimíra Ambrose a on to po ní zdědil. Když slyšel varhany v kostele, už odmalička jej ten nástroj zvukově velice oslovoval. Jeho dědeček se znal s profesorem Karlem Bezdíčkem, který byl ředitelem kůru a varhaníkem v chrámu Povýšení sv. Kříže, a vzal jej k němu na kůr, aby se vnuk na varhany podíval. Malý Ondřej se do nástroje zamiloval na první pohled. Hudební nadání vnímá jako dar, který předává dál svým studentům a posluchačům na koncertech.*

Od šesti let hrál na klavír na Základní umělecké škole Vladimíra Ambrose v Prostějově. Vystudoval hru na varhany na Konzervatoři Evangelické Akademie v Kroměříži, ve studiu pokračoval v oboru Sbormistrovství chrámové hudby na Univerzitě v Hradci Králové. V současné době studuje hru na varhany na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Vedle koncertní činnosti v České republice i v zahraničí se věnuje chrámové hudbě jako varhaník skladatel (skládá písně a menší sborové skladby). Pracuje jako pedagog: vyučuje hru na varhany na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína v Hradci Králové, přednáší liturgickou hudbu, hru na varhany a varhanní improvizaci na kurzu pro chrámové varhaníky v Prostějově. V roce 2012 byla Ondřeji Muchovi v rámci varhanní soutěže ORGANUM REGIUM udělena cena za vynikající pedagogické vedení v oblasti varhanní pedagogiky. Je zřejmé, že tento nadějný český varhaník má před sebou dlouhý kariérní život a my mu přejeme jménem bludovického sboru hodně tvůrčích sil a radosti ze hry.

Po varhanním vystoupení byla slavnostně otevřena výstava obrazů a výrobků dětí a dorostenců z našeho sboru. A že máme výtvarně nadané děti se můžete přesvědčit i vy, pokud výstavu ve farním sále navštívíte do konce června. Po zhlédnutí vernisáže jsme se usadili u zákristie a očekávali svatodušní pokrmy, na které se těšíme již od Velikonoc. Frgály Mirky Volné a vaječina usmažená pod vedením nejmladšího presbytera Ondřeje Rajduse a jeho týmu neměly chybu. Velmi jim děkujeme za dokonalou přípravu, neboť všichni strávníci – sborovníci si velmi pochutnali.

Stejně jako každý rok i Svatodušní svátky 2018 dospěly ke svému konci. Co říci na závěr? Slovy Bible – *byl nám poslán Utěšitel* – touto radostnou zprávou se povzbuzujme i v dalších dnech a těšme se z toho, že nezůstáváme sami.

- Pavlína Volná

Den dětí

3. červnový den lilo ráno jako z konve, tedy spíše jsme zaznamenali to, čemu se v poslední době říká „provazy deště“. Mnozí sborovníci se dokonce telefonicky omlouvali, že na bohoslužby nedorazí kvůli silnému dešti. Před půl devátou se ovšem začaly scházet v kostele zástupci dětí, jejich rodičů a další sborovníci a my jsme si oddechli, že nebudeme Den dětí slavit osamoceně.

Ranní bohoslužba byla zkrášlena sólovými přednesy dětí z NŠ a dorostu: vyslechli jsme si přednes básní, sólový zpěv a klavírní přednes. Katechetka Ewa Pawlasová s dětmi probírala známé biblické podobenství *O rozsévači* a pastor Vladislav Volný přiblížil posluchačům formou prezentace typy generací za uplynulých 70 let. Dozvěděli jsme se, že my rodiče narození v 70. letech 20. století patříme k Husákově generace (generaci X) a naše děti můžeme zařadit podle jejich věku ke generaci Y (děti Milénia) nebo Z (děti). Velmi zajímavé z toho bylo srovnání mezi jednotlivými generacemi v otázkách životních hodnot, udržení pozornosti, trávení času na internetu nebo jak se udržují vztahy. Odlišnosti jsou zřejmé.

Po bohoslužbě byly děti seznámeny s bojovou akcí v kostele, kterou vytvořil vedoucí dorostu Dominik Volný. Cílem hry bylo, aby tři družstva dětí získala 12 klíčů, přičemž poslední je dovedl k pokladu ukrytému pod věží kostela. Dobře ukrytou truhlu našla Míša Kristenová a společně se svým týmem se rozdělili s ostatními soutěžícími o sladkou odměnu. Poté následovalo stravování ve farním sále, které nám připravila paní kostelnice Mirka Volná.

I přes nepřízeň počasí jsme prožili příjemné dopoledne, které bylo naplněné novými poznatky, krásnými hudebními zážitky, radostí ze hry a přátelskou atmosférou mezi dětmi i dospělými. A o to nám všem jde, abychom v našem farním společenství prožívali něco výjimečného a cítili se přijati. *K tomu nám dopomáhej Bůh.*

- Pavlína Volná

Báseň přednesená Joannou Grudzińskou v rámci slavnostní bohoslužby dne 3. června 2018

WOLNOŚĆ

Marek Grechuta

Gdy widzisz ptaka w locie jak wolny jest
Jak płynie sobie, aż po nieba kres
Wiedz - niebo bywa pełne wichrów i burz
A z lotu ptaka już nie widać róż

Bo wolność - to nie cel lecz szansa by
Spełnić najpiękniejsze sny, marzenia
Wolność - to ta najjaśniejsza z gwiazd
Promyk słońca w gęsty las, nadzieja

Wolność to skrzypce z których dźwięków cud
Potrafi wyczarować mistrza trud
Lecz kiedy zagra na nich słaby gracz
To słychać będzie tylko pisk, zgrzyt, płacz

Bo wolność - to wśród mądrych ludzi żyć
Widzieć dobroć w oczach ich i szczęście
Wolność - to wśród życia gór i chmur
Poprzez każdy bór i mur znać przejście

Wolność lśni wśród gałęzi wielkich drzew
Które pną się w słońce każda w swoją stronę
Wolność brzmi jak radosny ludzi śmiech
Którzy wolność swą zdobyli na obronę

Zwycięstwa, mądrości, prawdy i miłości
Spokoju, szczęścia, zdrowia i godności
Wolność to diament do oszlifowania
A zabłyśnie blaskiem nie do opisania

Wolność to także i odporność serc
By na złą drogę nie próbować zejść
Bo są i tacy, którzy w wolności cud
Potrafią wmieszać swoich sprawek brud

A wolność, to królestwo dobrych słów
Mądrych myśli, pięknych snów
To wiara w ludzi

Wolność
Ją wymyślił dla nas Bóg
Aby człowiek wreszcie mógł
W Niebie się zbudzić

Bludovické ozvěny

Křty

Veronika a Kristýna Urbaniecovy, Michal a Iveta Urbaniecovi

David Sikora, Marek Sikora a Simona Kubicová

Filip Landecki, Petr a Kateřina Landečtí

Eliška Kniezková, Martin Kniezek a Klára Jurczková

Rozálie Folwarczná, Marek Folwarczný a Jana Horsinková

Marcela Latoya Demeterová, Vojtěch Demeter a Nikola Bandyová

Laura Bandyová, Patrik Bandy a Nikola Stojková

Adam a Jan Holubovi, Jan Holub a Eva Kulichová

Jaroslav Kulich, Jaroslav a Eva Kulichovi

Eliška Holubová, Jan a Eva Holubovi

Edvard Bortlík, Edvard a Markéta Bortlíkovi

Nina Gavorová, Jiří a Eliška Gavorovi

Liliana Šamajová, Jan a Simona Šamajovi

Natálie Lešková, Filip Leško a Simona Šamajová

Marek Kišš, Marek a Hedvika Kiššovi

Pohřby

Urbanec Aleš, 60 let, Český Těšín

Klimsza Stanislav, 79 let, Havířov – Město

Ing. Frolwarczny Tomáš, 49 let, Havířov – Životice

Moravec Jan, 83 let, Havířov – Bludovice

Kozelaká Ludmila, 86 let, Hranice na Moravě

Ing. Gąsiorek Paweł, 65 let, Havířov – Šumbark

Čopák Jan, 82 let, Havířov – Město

Bilanowa Elza, 87 let, Havířov – Bludovice

Svatby

Michalikovi Jakub a Radka, roz. Marková

Dohnalovi Lukáš a Žaneta, roz. Majerová

Martinkovi Roman a Petra, roz. Enenkelová

Matíkovi Vladimír a Jana, roz. Kniezková

Jubilanté

85 let

Fukala Jan, Havířov

80 let

Łukosz Vladislav, Havířov – Životice

Ing. Chmel Oskar, Havířov – Bludovice

Zahraj Milan, Havířov – Bludovice

75 let

Farny Josef, Havířov – Město

70 let

Ptaková Věra, Havířov – Podlesí

60 let

Ing. Chodura Ervin, Havířov – Město

55 let

Ing. Mlynaričová Vladislava, Havířov – Bludovice

Gardlová Halina, Havířov - Město

Bludovický informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v.
Adresa redakce: Selská 12, 736 01 Havířov
Redakce: Mgr. Pavlína Volná
Sazba: Milan Maček